

**ΕΥΑΓΓΕΛΙΚΑ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ
ΚΑΙ ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ**

Κυριακή ΙΖ' ΛΟΥΚΑ
8 Φεβρουαρίου 2026

Απόστολος – ΠΡΟΣ Α΄ ΚΟΡΙΝΘΙΟΥΣ ΣΤ΄ 12-20

Ἀδελφοί, πάντα μοι ἔξεστιν, ἀλλ' οὐ πάντα συμφέρει πάντα μοι ἔξεστιν, ἀλλ' οὐκ ἐγὼ ἐξουσιασθήσομαι ὑπότινος. Τὰ βρώματα τῆ κοιλία καὶ ἡ κοιλία τοῖς βρώμασιν· ὁ δὲ Θεὸς καὶ ταύτην καὶ ταῦτα καταργήσει. τὸ δὲ σῶμα οὐ τῆ πορνεία, ἀλλὰ τῷ Κυρίῳ, καὶ ὁ Κύριος τῷ σώματι· ὁ δὲ Θεὸς καὶ τὸν Κύριον ἤγειρε καὶ ἡμᾶς ἐξεγερεῖ διὰ τῆς δυνάμεως αὐτοῦ. Οὐκ οἶδατε ὅτι τὰ σώματα ὑμῶν μέλη Χριστοῦ ἐστίν; Ἄρας οὖν τὰ μέλη τοῦ Χριστοῦ ποιήσω πόρνης μέλη; Μὴ γένοιτο. Ἦ οὐκ οἶδατε ὅτι ὁ κολλώμενος τῆ πόρνη ἐν σῶμά ἐστιν; Ἔσονται γάρ, φησὶν, οἱ δύο εἰς σάρκα μίαν· ὁ δὲ κολλώμενος τῷ Κυρίῳ ἐν πνεύμᾳ ἐστι. Φεύγετε τὴν πορνείαν. Πᾶν ἁμάρτημα ὃ ἐὰν ποιήσῃ ἄνθρωπος ἐκτὸς τοῦ σώματός ἐστιν, ὁ δὲ πορνεύων εἰς τὸ ἴδιον σῶμα ἁμαρτάνει. Ἦ οὐκ οἶδατε ὅτι τὸ σῶμα ὑμῶν ναὸς τοῦ ἐν ὑμῖν Ἁγίου Πνεύματος ἐστιν, οὗ ἔχετε ἀπὸ Θεοῦ, καὶ οὐκ ἐστὲ ἐαυτῶν; Ἠγοράσθητε γὰρ τιμῆς· δοξάσατε δὴ τὸν Θεὸν ἐν τῷ σώματι ὑμῶν καὶ ἐν τῷ πνεύματι ὑμῶν, ἃτινά ἐστι τοῦ Θεοῦ.

**Απόστολος – Μετάφραση,
ΠΡΟΣ Α΄ ΚΟΡΙΝΘΙΟΥΣ ΣΤ΄ 12-20**

Ἀδελφοί, μερικοὶ μεταξὺ σας λένε: «Ὅλα μού επιτρέπονται». Σωστά· ὅλα ὅμως δεν εἶναι προς το συμφέρον. Ὅλα μού επιτρέπονται, ἐγὼ ὅμως δε θα ἀφήσω τίποτε να με κυριέψει. Λένε ἐπίσης: «Οἱ τροφές προορίζονται για τὴν κοιλιά καὶ ἡ κοιλιά εἶναι καμωμένη για τις τροφές»· ὁ Θεὸς ὅμως θα ἀχρηστέψει καὶ τὸ ἓνα καὶ τὸ ἄλλο. Το σῶμα δεν ἐγίνε για να πορνεύουμε, ἀλλὰ για να δοξάζουμε τὸν Κύριο, καὶ ὁ Κύριος θα δοξάσει τὸ σῶμα. Καὶ ὁ Θεὸς που ἀνέστησε τὸν Κύριο, με τὴ δύναμή του θα ἀναστήσει κι ἐμᾶς. Δεν ξέρετε ὅτι τὰ σώματά σας εἶναι μέλη τοῦ σώματος τοῦ Χριστοῦ; Μπορῶ, λοιπόν, να πάρω κάτι που εἶναι μέλος τοῦ σώματος τοῦ Χριστοῦ καὶ να τὸ κάνω μέλος τοῦ σώματος μίας πόρνης; Ποτέ τέτοιο πράγμα! Ἦ μήπως δεν ξέρετε ὅτι αὐτὸς που ἐνώνεται με μὴ πόρνη γίνεται ἓνα σῶμα μαζί της; Γιατί, καθὼς λέει ἡ Γραφή, οἱ δύο θα γίνουν ἓνα σῶμα. Ὅποιος ὅμως ἐνώνεται με τὸν Κύριο, γίνεται ἓνα πνεῦμα μαζί του. Μακριὰ λοιπόν ἀπὸ τὴν πορνεία! Κάθε ἄλλο ἁμάρτημα που μπορεῖ να διαπράξει κανεὶς βρίσκεται ἔξω ἀπὸ τὸ σῶμα του· αὐτὸς ὅμως που πορνεύει βεβηλώνει τὸ ἴδιο του τὸ σῶμα. Ἦ μήπως δεν ξέρετε ὅτι τὸ σῶμα σας εἶναι ναὸς τοῦ Ἁγίου Πνεύματος που σας τὸ χάρισε ὁ Θεὸς καὶ βρίσκεται μέσα σας; Δεν ἀνήκετε στον εαυτό σας· σας ἀγόρασε ὁ Θεὸς πληρώνοντας τὸ τίμημα. Το Θεὸ λοιπόν να δοξάζετε με τὸ σῶμα σας καὶ με τὸ πνεῦμα σας, που ἀνήκουν σ' ἐκείνον.

Ευαγγέλιο - ΚΑΤΑ ΛΟΥΚΑΝ ΙΕ' 11-32

Εἶπεν ὁ Κύριος τὴν παραβολὴν ταύτην· ἄνθρωπός τις εἶχε δύο υἱούς. Καὶ εἶπεν ὁ νεώτερος αὐτῶν τῷ πατρὶ· πάτερ, δός μοι τὸ ἐπιβάλλον μέρος τῆς οὐσίας. Καὶ διεῖλεν αὐτοῖς τὸν βίον. Καὶ μετ' οὐ πολλὰς ἡμέρας συναγαγὼν ἅπαντα ὁ νεώτερος υἱὸς ἀπεδήμησεν εἰς χώραν μακρὰν, καὶ ἐκεῖ διεσκόρπισε τὴν οὐσίαν αὐτοῦ ζῶν ἀσώτως. Δαπανήσαντος δὲ αὐτοῦ πάντα ἐγένετο λιμὸς ἰσχυρὸς κατὰ τὴν χώραν ἐκείνην, καὶ αὐτὸς ἤρξατο ὑστερεῖσθαι. Καὶ πορευθεὶς ἐκολλήθη ἐνὶ τῶν πολιτῶν τῆς χώρας ἐκείνης, καὶ ἔπεμψεν αὐτὸν εἰς τοὺς ἀγροὺς αὐτοῦ βόσκειν χοίρους. Καὶ ἐπεθύμει γεμίσει τὴν κοιλίαν αὐτοῦ ἀπὸ τῶν κερατίων ὧν ἡσθιον οἱ χοῖροι, καὶ οὐδεὶς ἐδίδου αὐτῷ. Εἰς ἑαυτὸν δὲ ἐλθὼν εἶπε· πόσοι μίσθιοι τοῦ πατρὸς μου περισσεύουσιν ἄρτων, ἐγὼ δὲ λιμῶ ἀπόλλυμαι! Ἀναστὰς πορεύσομαι πρὸς τὸν πατέρα μου καὶ ἐρῶ αὐτῷ· πάτερ, ἡμαρτον εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ ἐνώπιόν σου. Οὐκέτι εἰμὶ ἄξιος κληθῆναι υἱὸς σου· ποιήσόν με ὡς ἓνα τῶν μισθίων σου. Καὶ ἀναστὰς ἦλθε πρὸς τὸν πατέρα αὐτοῦ. ἔτι δὲ αὐτοῦ μακρὰν ἀπέχοντος εἶδεν αὐτὸν ὁ πατήρ αὐτοῦ καὶ ἐσπλαγχνίσθη, καὶ δραμῶν ἐπέπεσεν ἐπὶ τὸν τράχηλον αὐτοῦ καὶ κατεφίλησεν αὐτόν. Εἶπε δὲ αὐτῷ ὁ υἱός· πάτερ, ἡμαρτον εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ ἐνώπιόν σου, καὶ οὐκέτι εἰμὶ ἄξιος κληθῆναι υἱὸς σου. Εἶπε δὲ ὁ πατήρ πρὸς τοὺς δούλους αὐτοῦ· ἐξενέγκατε τὴν στολὴν τὴν πρώτην καὶ ἐνδύσατε αὐτόν, καὶ δότε δακτύλιον εἰς τὴν χεῖρα αὐτοῦ καὶ ὑποδήματα εἰς τοὺς πόδας, καὶ ἐνέγκαντες τὸν μόσχον τὸν σιτευτὸν θύσατε, καὶ φαγόντες εὐφρανθῶμεν, ὅτι οὗτος ὁ υἱὸς μου νεκρὸς ἦν καὶ ἀνέζησε, καὶ ἀπολωλὼς ἦν καὶ εὐρέθη. Καὶ ἤρξαντο εὐφραίνεσθαι. Ἦν δὲ ὁ υἱὸς αὐτοῦ ὁ πρεσβύτερος ἐν ἀγρῷ· καὶ ὡς ἐρχόμενος ἤγγισε τῇ οἰκίᾳ ἤκουσε συμφωνίας καὶ χορῶν, καὶ προσκαλεσάμενος ἓνα τῶν παιδῶν ἐπυνθάνετο τί εἶη ταῦτα. Ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ ὅτι ὁ ἀδελφός σου ἦκει καὶ ἔθυσεν ὁ πατήρ σου τὸν μόσχον τὸν σιτευτόν, ὅτι ὑγιαίνοντα αὐτόν ἀπέλαβεν. Ὁργίσθη δὲ καὶ οὐκ ἤθελεν εἰσελθεῖν. Ὁ οὖν πατήρ αὐτοῦ ἐξελθὼν παρεκάλει αὐτόν. Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπε τῷ πατρὶ· ἰδοὺ τοσαῦτα ἔτη δουλεύω σοι καὶ οὐδέποτε ἐντολήν σου παρήλθον, καὶ ἐμοὶ οὐδέποτε ἔδωκας ἔριφον ἵνα μετὰ τῶν φίλων μου εὐφρανθῶ· ὅτε δὲ ὁ υἱὸς σου οὗτος, ὁ καταφαγὼν σου τὸν βίον μετὰ πορνῶν, ἦλθεν, ἔθυσας αὐτῷ τὸν μόσχον τὸν σιτευτόν. Ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ· τέκνον, σὺ πάντοτε μετ' ἐμοῦ εἶ, καὶ πάντα τὰ ἐμὰ σὰ ἐστίν· εὐφρανθῆναι δὲ καὶ χαρῆναι ἔδει, ὅτι ὁ ἀδελφός σου οὗτος νεκρὸς ἦν καὶ ἀνέζησε, καὶ ἀπολωλὼς ἦν καὶ εὐρέθη.

Ευαγγέλιο – Μετάφραση, ΚΑΤΑ ΛΟΥΚΑΝ ΙΕ' 11-32

Εἶπε ὁ Κύριος αὐτῇ τὴν παραβολή· «Κάποιος ἄνθρωπος εἶχε δύο γιους. Ὁ μικρότερος ἀπ' αὐτοὺς εἶπε στον πατέρα του: «πατέρα, δώσε μου το μερίδιο της περιουσίας που μου αναλογεῖ»· κι εκείνος τους μοίρασε την περιουσία. Ὑστερα ἀπὸ λίγες μέρες ὁ μικρότερος γιὸς τα μάζεψε ὅλα καὶ ἐφυγε σε χώρα μακρινή. Εκεί σκόρπισε τὴν περιουσία του κάνοντας ἀσὼτη ζωή. Ὅταν τα ξόδεψε ὅλα, ἔτυχε νὰ πέσει μεγάλη πείνα στη χώρα ἐκείνη, καὶ ἀρχισε κι αὐτὸς νὰ στερεῖται. Πήγε λοιπὸν κι ἐγινε ἐργάτης σε ἓναν ἀπὸ τοὺς πολίτες ἐκείνης τῆς χώρας, ὁ ὁποῖος τον ἔστειλε στα χωράφια του νὰ βόσκει χοίρους. Ἐφτασε στο σημεῖο νὰ θέλει νὰ χορτάσει με τα ξυλοκέρατα που ἔτρωγαν οἱ χοῖροι, ἀλλὰ κανένας δεν του ἔδινε. Τελικὰ συνήλθε καὶ εἶπε: «πόσοι ἐργάτες του πατέρα μου ἔχουν περίσσιο ψωμί, κι ἐγὼ ἐδῶ πεθαίνω τῆς πείνας! Θα σηκωθῶ καὶ θα πάω στον πατέρα μου καὶ θα του πω: πατέρα, ἀμάρτησα στο Θεὸ καὶ σ' ἐσένα· δεν εἶμαι ἄξιος πια νὰ λέγομαι γιος σου· κάνε με σαν ἓναν ἀπὸ τοὺς ἐργάτες σου». Σηκώθηκε, λοιπὸν, καὶ ξεκίνησε νὰ πάει στον πατέρα του. Ἐνῶ ἦταν ἀκόμη μακριά, τον εἶδε ὁ πατέρας του, τον σπλαχνίστηκε, ἔτρεξε, τον ἀγκάλιασε σφιχτὰ καὶ τον καταφιλοῦσε. Τότε ὁ γιος του, του εἶπε: «πατέρα, ἀμάρτησα στο Θεὸ καὶ σ' ἐσένα καὶ δεν αξίζω νὰ λέγομαι παιδί σου». Ὁ πατέρας ὁμως γύρισε στους δούλους του καὶ τοὺς διέταξε: «βγάλτε γρήγορα τὴν καλύτερη στολή καὶ ντύστε τον· φορέστε του δαχτυλίδι στο χέρι καὶ δώστε του υποδήματα. Φέрте το σιτευτὸ μωσχάρι καὶ σφάζτε το νὰ φάμε καὶ νὰ εὐφρανθούμε, γιατί αὐτὸς ὁ γιος μου ἦταν νεκρὸς καὶ ἀναστήθηκε, ἦταν χαμένος καὶ βρέθηκε». Ἐτσι ἀρχισαν νὰ εὐφραίνονται. Ὁ μεγαλύτερος γιος του βρισκόταν στο χωράφι καὶ καθὼς ἐρχόταν καὶ πλησίαζε στο σπίτι, ἀκουσε μουσικὲς καὶ χοροὺς. Φώναξε, λοιπὸν, ἓναν ἀπὸ τοὺς υπηρέτες καὶ ρώτησε νὰ μάθει τι συμβαίνει. Εκείνος του εἶπε: «γύρισε ὁ ἀδελφός σου, κι ὁ πατέρας σου ἔσφαξε το σιτευτὸ μωσχάρι, γιατί του ἦρθε πίσω γερός». Αὐτὸς τότε θύμωσε καὶ δεν ἠθέλε νὰ μπει μέσα. Ὁ πατέρας του βγήκε καὶ τον παρακαλοῦσε, ἐκείνος ὁμως του ἀποκρίθηκε: «ἐγὼ τόσα χρόνια σοῦ δουλεύω, καὶ ποτέ δεν παράκουσα καμιὰ ἐντολή σου· κι ὁμως σ' ἐμένα δεν ἔδωσες ποτέ ἓνα κατσίκι γιὰ νὰ εὐφρανθῶ με τοὺς φίλους μου. Ὅταν ὁμως ἦρθε αὐτὸς ὁ γιος σου, που κατασπατάλησε τὴν περιουσία σου με πόρνες, ἔσφαξες γιὰ χάρη του το σιτευτὸ μωσχάρι». Κι ὁ πατέρας του, του ἀπάντησε: «παιδί μου, ἐσὺ εἶσαι πάντοτε μαζί μου κι ὅ,τι εἶναι δικό μου εἶναι καὶ δικό σου. Ἐπρεπε ὁμως νὰ εὐφρανθούμε καὶ νὰ χαρούμε, γιατί ὁ ἀδελφός σου αὐτὸς ἦταν νεκρὸς καὶ ἀναστήθηκε, ἦταν χαμένος καὶ βρέθηκε».

8 Φεβρουαρίου 2026, Ἐκδοση Ἱεροῦ Ναοῦ Παναγίας Παλουριώτισσας

Διεύθυνση: Τ.Θ. 29115, 1621 Λευκωσία

Πηγή : Ἡ Καινὴ Διαθήκη, Ἐκδοση Ἱεράς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας Κύπρου

Υπεύθυνος: Πρωτοπρεσβύτερος Μιχαὴλ Μαλιάπης